

А.В. Василюк,

доктор педагогічних наук, доцент,

професор УМО НАПН України,

Київ

УМОВИ ВПРОВАДЖЕННЯ ІКТ В СИСТЕМУ ПІСЛЯДИПЛОМНОЇ ПЕДАГОГІЧНОЇ ОСВІТИ

Розвиток нових технологій та поширення доступності до Інтернету сприяє впровадженню нових підходів до існуючої моделі освіти. Директиви Європейського Союзу проголошують, що інформаційно-комунікаційні технології повинні слугувати підвищенню якості освіти, оскільки освіта сьогодні є чимсь більшим ніж просто чинником для працевлаштування.

Сучасні освітні зміни переконливо свідчать про потребу модернізації системи післядипломної педагогічної освіти, зокрема більш активного використання сучасних інформаційно-комунікаційних технологій та освітніх веб-ресурсів. За умов впровадження дистанційної або змішаної форми за різними моделями е-навчання (мобільне, адаптивне навчання) в інформаційно-освітньому середовищі можливо забезпечити неперервність професійного розвитку, самоосвіту, співтворчість педагогів у мережевих педагогічних спільнотах, курсах та проектах.

Упровадження дистанційних технологій освіти – це вимоги сьогодення, нові умови життя й засоби взаємодії, а також – новий стиль мислення. Однак, існують суттєві перешкоди у запровадженні систем електронного дистанційного навчання, пов'язані із проблемами дидактичного та методичного наповнення освітніх веб-ресурсів (ОВР).

У педагогічних дослідженнях В. Бикова, К. Бугайчука, М. Жалдака, В. Кухаренка та ін. розроблено інноваційні моделі підвищення кваліфікації на

основі ІКТ. Окремі аспекти проблеми використання ІКТ та створення освітніх веб-ресурсів досліджено у працях Н. Балик, Л. Білоусової, В. Вембер, О. Гончарової, А. Забарної, А. Кравцової, Н. Морзе, З. Сейдаметової, О. Шиман та ін.

У нових освітніх реаліях педагог повинен аналізувати та здійснювати добір необхідних ОВР; створювати власні ОВР та розміщувати їх в локальній або глобальній мережі. Однак, виконання викладачем нових функцій можливе за умови сформованості у нього нових професійних компетентностей, а саме:

- обізнаності про можливості е-технологій;
- наявність знань основ веб-програмування, базові знання HTML, CSS;
- умінь використання знарядь для обробки векторної та растрової графіки;
- знань засобів типу *authoring tools*, що дозволяє поєднати текст, звук, музику і зображення;
- знань програм для створення і редагування електронних курсів (*Adobe Captivate, Articulate Studio, Trivantis Lectora*);
- знань системи класу LMS/LCMS та стандартів від ADL, AICC, IEEE, IMS, TinCanAPI тощо.

Необхідно постійно слідкувати за змінами технологій та вміло їх використовувати у навчальному процесі із слухачами післядипломної педагогічної освіти. Зокрема, поряд із популярною презентацією формату PowerPoint з'явилася інноваційна технологія під назвою скрайбінг (від англ. *scribe* – розмічати). Її специфіка полягає в супровідній ілюстрації інформації доповідача «на льоту» (через демонстрацію малюнків фломастером на білій дошці), що полегшує сприйняття нових знань. За допомогою даної технології можна привернути увагу слухачів, забезпечити їх додатковою інформацією та виокремити головні моменти доповіді.

Електронним освітнім засобом нового типу є інтерактивний електронний плакат, який надає широкі можливості для організації освітнього процесу. Це є дидактичний багатомірний інструмент, де забезпечується різнорівнева робота із певним обсягом інформації. Інтерактивний плакат забезпечує вивчення і

закріплення нових знань, а також зворотній зв'язок і контроль за якістю їх засвоєння. Особливості організації роботи викладача з інтерактивним плакатом полягають у можливості співвідносити обсяг між теоретичним та практичним матеріалом, а також комплексне застосування графіки, відео, анімації тощо.

Однак, необхідно враховувати: мотивацію і рівень готовності слухачів до використання ІКТ (зокрема цифрових та електронних освітніх ресурсів), Інтернет-ресурсів в освітньому процесі; необхідність вибору специфічних форм реалізації підготовки в рамках конкретних освітніх програм, що забезпечують відкриту методику при проведенні занять.

Методичний супровід може включати:

- регулярні он-лайн та оф-лайн консультації (за умови спільно розробленого зі слухачами регламенту);
- постійно діючі Інтернет семінари із найбільш значущих педагогічних проблем;
- систематичне оновлення змісту навчальних курсів (кожен слухач може вибрати додаткові модулі).

Література

1. Воротникова І. Упровадження е-навчання в післядипломній педагогічній освіті[Електроннийресурс]–Режимдоступу:

[https://www.researchgate.net/publication/319914154_Uprovadzenna_e-](https://www.researchgate.net/publication/319914154_Uprovadzenna_e-navcanna_v_pisladiplomnij_pedagogicnij_osviti)

[navcanna v pisladiplomnij pedagogicnij osviti.](https://www.researchgate.net/publication/319914154_Uprovadzenna_e-navcanna_v_pisladiplomnij_pedagogicnij_osviti) – Дата звернення 25.09. 2018.

2. Стеценко Г. В. Методика використання освітніх веб-ресурсів у процесі підготовки майбутніх вчителів інформатики : автореф. дис. на здобуття наук.

ступеня канд. пед. наук : спец. 13.00.02 «Теорія та методика навчання» /

Г.В.Стеценко. – Київ, 2010. – 17 с.

3. Трохименко В. Дистанційне навчання педагогічних працівників: досвід і проблеми // Післядипломна освіта в Україні. – 2004. – С. 29–32.

4. Якорев Д. Интерактивный плакат. Чтоэто? / [Электронный ресурс]. –
Режим доступа : <http://wiki.itorum.ru/2011/08/interaktivnyj-plakat-cto-eto>. – Дата
звернення 20.09.2018.